

50 zł 2024 230. rocznica insurekcji kościuszkowskiej

Cena: 1 049,00 zł

Opis słownikowy

Masa	2 oz
Metal	Ag 999
Producent	Mennica Polska
Seria	Narodowy Bank Polski
Termin wysyłki	1 - 3 dni robocze

Tabela cech produktu

Nominał	50 zł
Metal	Ag 999
Masa netto (czystego metalu)	2 uncje (62,2 g)
Średnica	45 mm
Certyfikat	tak
Opakowanie	pudełko NBP

Opis produktu

230 ROCZNICA INSUREKCJI KOŚCIUSZKOWSKIEJ - 14 maja 2024 roku Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu złotą monetę o nominale 100 zł oraz srebrną monetę o nominale 50 zł „230. rocznica insurekcji kościuszkowskiej”.

Srebrna moneta kolekcjonerka NBP o nominale 50 zł - 230. rocznica insurekcji kościuszkowskiej Stan menniczy. W komplecie oryginalne pudełko, certyfikat oraz folder NBP.

Wysyłka do 3 dni.

Parametry monety:

Nominał: 50 zł
Próba: Ag999
Średnica: 45 mm
Waga: 62.2 g

Stempel: lustrany
Nakład: 6000 sztuk

Opis monety:

Awers : symbole powstańczych walk – szlacheckie szable i chłopskie kosy.

Rwers : wizerunek płasko-rzeźby Alfreda Dauna z 1896 r., przedstawiającej święcenie pałaszy generałów Tadeusza Kościuszki i Józefa Wodzickiego. Płaskorzeźba jest umieszczona na murze domku loretańskiego przy klasztorze oo. kapucynów w Krakowie.

Insurekcja Kościuszkowska

Celami insurekcji kościuszkowskiej były „wolność, całość, niepodległość” Rzeczypospolitej. Decyzję o powstaniu podjęli, na wieść o II rozbiorze, przywódcy Sejmu Czteroletniego, przebywający na emigracji. Przeznaczony na naczelnika insurekcji Tadeusz Kościuszko, bohater wojny o niepodległość Stanów Zjednoczonych oraz wojny z Rosją w 1792 r., zabiegał o wsparcie ze strony rewolucyjnej Francji – bezskutecznie. W kraju szerzył się spisek, zarówno w armii, jak i wśród cywilów. Sygnałem powstańczym stał się wymarsz brygady gen. Antoniego Madalińskiego z Ostrołęki na południe w nocy z 12 na 13 marca 1794 r. Brygada miała ściągnąć na siebie rosyjskie wojska, by w wolnym dniu temu

Krakowie mógł wystąpić Kościuszko. 24 marca 1794 r., po mszy św. i poświęceniu pałaszy, generał złożył przysięgę na Rynku Głównym i został naczelnikiem powstania.

Szansę insurekcji zależały od udziału w niej, prócz szlachty, także mieszczan, a zwłaszcza grupy najliczniejszej – chłopów. Stoczona 4 kwietnia bitwa pod Racławicami, zwycięska dzięki atakowi kosynierów na armaty wroga, pokazała, że Rosjan można pokonać.

Kościuszko w chłopskiej sukmanie apelował o wstępowanie ludu do armii. 7 maja pod Połańcem wydał uniwersał nadający chłopom wolność osobistą, zwalniający uczestników walk z pańszczyzny oraz przynoszący w niej ulgi pozostałym włościanom. Choć udział chłopów w insurekcji nie stał się masowy, hasło kosynierów „Żywią i bronią” wyrażało współodpowiedzialność włościan za losy ojczyzny, a z czasem stało się dewizą ruchu ludowego.

Insurekcja warszawska 17 i 18 kwietnia uwolniła miasto od Rosjan. Pięć dni później powstanie objęło Litwę. Kościuszko dotarł z armią do stolicy u schyłku czerwca. Rosja i Prusy zdecydowały wówczas o oblężeniu Warszawy i zduszeniu insurekcji. Do końca sierpnia ataki na miasto nie zdołały złamać oporu obrońców. Gdy na wezwanie

Gdy na wezwanie Kościuszki do walk włączyła się Wielkopolska, na początku września Fryderyk Wilhelm II wycofał swe korpusy spod Warszawy, by bronić ziem zagarniętych w II rozbiorze. Cofnęli się także Rosjanie – stolica była wolna. Dysproporcja sił insurekcji i zaborców pozostawała jednak ogromna. Los Polski rozstrzygnęła bitwa pod Maciejowicami 10 października 1794 r. Kościuszko wyruszył tam, by uderzyć na rosyjski korpus, zanim dołączy do niego kolejny. W walce z liczniejszym wrogiem naczelnik poniósł klęskę i ranny dostał się do niewoli. Armia Aleksandra Suworowa, zdobywszy Pragę, dokonała 4 listopada rzezi jej cywilnych mieszkańców. Sterroryzowana tym Warszawa skapitulowała 9 listopada 1794 r. Klęska insurekcji oznaczała ostateczny rozbiór Polski.

Galeria

